

Označevanje tekstilnih izdelkov

izr. prof. dr. Urška Stankovič Elesini
NTF, Oddelek za tekstilstvo, Ljubljana

Z vstopom Slovenije v Evropsko unijo leta 2004 se je označevanje tekstilnih izdelkov spremenilo. Namesto obveznih informacij o surovinski sestavi, vzdrževanju in velikostni številki/dimenziji izdelkov je zdaj obvezno le še navajanje surovinske sestave izdelkov skladno s Pravilnikom o navajanju surovinske sestave in o tekstilnih imenih (Uradni list RS, 29. 12. 1999, št. 109). Velika sprememba se je sočasno zgodila tudi na področju označevanja usnjenih izdelkov, saj je njihovo označevanje zdaj neobvezno.

Odbor za spremljanje zakonodaje na področju tekstila pri Ministrstvu za gospodarstvo RS omenjenih novosti ni sprejel z navdušenjem, saj je prevladovalo mnenje, da podatek o surovinski sestavi na izdelku podaja premalo informacij. Prav tako so se oglasili predstavniki Zveze potrošnikov Slovenije, ki so predvidevali, da bo odslej slovenski potrošnik slabo obveščen o izdelku, medtem ko so predstavniki Gospodarske zbornice Slovenije sklepali, da so te spremembe naklonjene predvsem tistim, ki izdelke že sedaj slabo označujejo. Kljub bojazni, da bodo tekstilni izdelki sedaj slabše označeni, temu ni tako. Ob vstopu Slovenije v Evropsko unijo je svoje naredila konkurenca. Dobavitelji se zavedajo, da je slabo označen izdelek nepriljubljen za potrošnika, če pa ga ta kljub temu kupi, lahko nastanejo težave ob reklamacijah. Zatorej je označevanje postalo pomemben dejavnik pri ponudbi izdelkov potrošnikom.

Pravilnik o navajanju surovinske sestave in o tekstilnih imenih je od leta 2004 tako edini in zavezujoč pravilnik, ki ga morajo dobavitelji dosledno upoštevati. Pravilnik je namenjen vsem tekstilnim izdelkom, ki so na trgu ponujeni na kateri koli stopnji predelave in na kateri koli stopnji distribucije, in vključuje:

- navajanje surovinske sestave izdelkov, narejenih iz ene vrste vlaken,
- navajanje volnene komponente,
- navajanje dvo- ali večkomponentnih mešanic vlaken,
- etiketiranje in označevanje izdelkov, ki morata biti tudi v slovenskem jeziku,
- navajanje surovinske sestave izdelkov iz dveh ali več sestavnih delov ter
- določanje surovinske sestave izdelkov.

Viri:

1. Pravilnik o navajanju surovinske sestave in o tekstilnih imenih. Uradni list RS, 29. 12. 1999, št. 109, str. 16556–16566.
2. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah pravilnika o navajanju surovinske sestave in o tekstilnih imenih. Uradni list RS, 30. 10. 2002, št. 92, str. 10074.
3. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah pravilnika o navajanju surovinske sestave in o tekstilnih imenih. Uradni list RS, 8. 4. 2004, št. 34, str. 3955.
4. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah pravilnika o navajanju surovinske sestave in o tekstilnih imenih. Uradni list RS, 8. 4. 2005, št. 36, str. 3348–3349.
5. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah pravilnika o navajanju surovinske sestave in o tekstilnih imenih. Uradni list RS, 9. 1. 2007, št. 2, str. 195.
6. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah pravilnika o navajanju surovinske sestave in o tekstilnih imenih. Uradni list Republike Slovenije, 14. 1. 2008, št. 4, str. 283.

Summary: Textile Product Labelling

Several changes occurred in the field of textile product labelling with the accession of Slovenia to the EU. Before 2004 manufacturers were obliged to indicate fibre composition, maintenance information and number/size of the product on the label. Nowadays, only fibre composition is obligatory in accordance with the Rules on fibre composition specification and textile names (Official Journal of RS, 29 Dec 1999, No. 109). A major change also occurred in the field of leather products where labelling is no longer obligatory. Fear that this “contracted” list of obligatory information on the textile product labels would have negative consequences proved unfounded. In fact, the entry into the common market and competition put an end to it, because suppliers realised that unlabelled or poorly labelled products do not attract consumers, and even if they do, troubles may emerge in case of complaints.